

Hellenic Society Prometheas

Celebrating 40 years (1978-2018)

Τη γλώσσα μου έδωσαν Ελληνική

Το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.

Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.

www.Prometheas.org

Οδυσσέας Ελύτης

Newsletter

October 2018

Prometheas Events

- **Save the date! Please reserve the evening of Saturday, December 1, 2018 to celebrate The Hellenic Society Prometheas' 40th Anniversary with us!** For more info see: [https://mailchi.mp/3802cd08cf4f/fajjcm12bd-3308985?e=\[UNIQID\]](https://mailchi.mp/3802cd08cf4f/fajjcm12bd-3308985?e=[UNIQID])

Other events and announcements

- **Friday, October 5, 7:00 pm: Basile the Comedian presents "Growing up Greek in America"** at St. George Greek Orthodox Church, Bethesda, MD. For more info visit: StGeorge.org
- **Wednesday October 10, Noon-1:00 pm: "The Smyrna Catastrophe of 1922: Memory & History"** by Professor Alexander Kitroeff at the Hellenic House.
- **Friday, October 12, 7:00 pm: Lecture on the Macedonia name issue, Prespes pre-agreement and the latest developments in the region**, organized by the Coordination Committee for Macedonia Issue Awareness. See attachment.

Websites of the month

- **Joe Biden Remembers Ouzo Night with John McCain in Greece (video):** <https://usa.greekreporter.com/2018/08/31/joe-biden-remembers-ouzo-night-with-john-mccain-in-greece-video/>
- **Η χώρα των Λωτοφάγων (Του Θάνου Κατσάμπα):** <https://www.naftemporiki.gr/story/1387206/i-xora-ton-lotofagon>

- *Στο φως σημαντικές αρχαιολογικές ανακαλύψεις στην Κρήτη:* <http://www.kathimerini.gr/983496/gallery/epikairothta/ellada/sto-fws-shmantikes-arxaiologikes-anakalyyeis-sthn-krhth-fwtografies>
- *Η ανάσταση ενός ναού:* <http://www.kathimerini.gr/969836/gallery/multimedia/vinteo-k/h-anastash-enos-naoy>
- *Η ελληνική σφραγίδα της ανάπλασης στο Χάρβαρντ:* <http://www.kathimerini.gr/984567/gallery/epikairothta/ellada/h-ellhnikh-sfragida-ths-anaplashs-sto-xarvarnt>
- *Η Ένωση Αμερικανίδων Γυναικών Ελλάδος γιορτάζει 70 χρόνια προσφοράς και συνεχίζει:* <http://www.kathimerini.gr/986524/article/epikairothta/ellada/h-enwsh-amerikanidwn-gynaikwn-ellados-giortazei-70-xronia-prosforas-kai-synexizei>
- *Ταξίδι στην πάντερπηνη ετυμολογία μας:* http://aktines.blogspot.com/2018/08/blog-post_496.html
- *Η μεγάλη μάχη της Δοϊράνης, στις 18/19 Σεπτεμβρίου 1918:* http://infognomonpolitics.blogspot.com/2018/09/1819-1918.html?utm_source=feedburner&utm_medium=email&utm_campaign=Feed%3A+blogspot%2FInfognomon+%28InfognomonPolitics%29
- *Beneath The Hagia Sophia:* <http://beneaththehagiasophia.com/>
- *Computer ...είναι λέξη Ελληνική!* <http://www.zougla.gr/perierga/article/pos-i-leksi-computer-proerxete-apo-ta-elinika>

Books and Music

- *Οι Νοικοκυραίοι: Ένα σημαντικό βιβλίο για τους πρώτους μικροαστούς της Αθήνας. Ο Νίκος Ποταμιάνος μελέτησε τους μαγαζάτορες και τους βιοτέχνες από το 1880 μέχρι και το 1925 και κατέγραψε την ιστορία μιας κοινωνικής τάξης που άλλαξε την ελληνική κοινωνία για πάντα:* https://m.lifo.gr/articles/book_articles/87008/oi-noikokyraioi-ena-simantiko-vivlio-gia-toys-mikroastoys-tis-athinas-toy-19oy-kai-toy-20oy-aiona
- *"Γυναίκες της μικρής Πατρίδας (Ελληνίδες. Μακεδονισσες. Μια γενιά που πάλεψε για τη λευτεριά. Που δεν φοβήθηκε τη θυσία...)"* του Θ. Παπαθεοδώρου

Additional News

Στην μνήμη τού Ιωάννη Καποδίστρια

185 χρόνια από τη δολοφονία του (27 Σεπτεμβρίου 1831)

Αφηγηματικό αφιέρωμα με αφορμή την **27η Σεπτεμβρίου 1831**, ημέρα δολοφονίας του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδος, **Ιωάννη Καποδίστρια**.

Κατά τον Ελβετό φιλέλληνα Ιωάννη-Γαβριήλ Εϋνάρδο η δολοφονία του Ιωάννη Καποδίστρια ισοδυναμούσε με την δολοφονία της Ελλάδος.

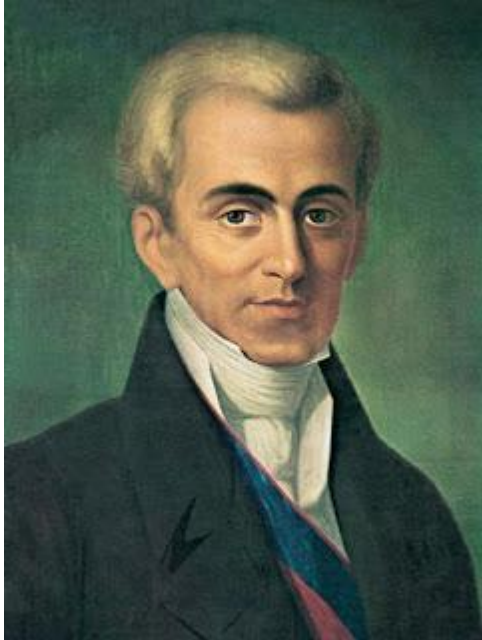
Το αφιέρωμα είναι βασισμένο στο έργο του συγγραφέα Ιωάννη Κορνιλάκη με τίτλο: «Ιωάννης Καποδίστριας ο Άγιος της πολιτικής» και η μουσική από το συμφωνικό έργο-ποίημα «Οραματισμοί» σε σύνθεση και ενορχήστρωση του Γιώργου Βούκανου που συνοδεύει την Α' Έκδοση του συγγραφικού έργου.

Ο **Ιωάννης Καποδίστριας** ήταν η κορυφαία από τις διαπρεπέστερες πολιτικές και διπλωματικές μορφές της Ευρώπης, που κυριάρχησε στις αρχές του 19^{ου} αιώνα. Υπήρξε ο κύριος συντελεστής της προσπάθειας για εθνική χειραφέτηση της υπό αναγέννηση πατρίδας στις δυο πρώτες δεκαετίες του δεκάτου ενάτου αιώνα.

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα στις 10 Φεβρουαρίου 1776 και ήταν το έκτο παιδί του Αντωνίου και της Διαμαντίνας Καποδίστρια. Προερχόταν από αριστοκρατική οικογένεια καταγεγραμμένη στο Libro d' oro της Κέρκυρας. Ο πατέρας του Αντώνιος ήταν από τους πιο αξιόλογους δικηγόρους της Κέρκυρας, με ενεργό ανάμιξη στα πολιτικά δρώμενα που διαμόρφωσαν την τοπική ιστορία.

Μέχρι την ηλικία των δώδεκα ετών έλαβε τα πρώτα του γράμματα στα σχολεία της Κέρκυρας, ενώ ταυτόχρονα είχε και σαφή ορθόδοξη παιδεία, αφού ο Ιωάννης Καποδίστριας είχε καλλιεργηθεί στην Ορθόδοξη πίστη από τον μοναχό Συμεών στην Ιερά Μονή Πλατυτέρας, όπου σύχναζε από τη νεαρή του ηλικία.

Το 1794 αναχώρησε για την Βενετία με στόχο να σπουδάσει στο πανεπιστήμιο της Πάντοβας. Οι βασικές του σπουδές ήταν στον τομέα της Ιατρικής. Η πορεία των σπουδών του νεαρού Καποδίστρια ήταν λαμπρή, αφού μετά από επιτυχείς εξετάσεις έλαβε το δίπλωμά του και το διδακτορικό του στις 10 Ιουνίου 1797.

Έτσι το 1797 σε ηλικία 21 ετών ο Ιωάννης Καποδίστριας επέστρεψε στην Κέρκυρα όπου άρχισε να ασκεί το ιατρικό έργο, αποσκοπώντας στο να διακονήσει την επιστήμη του και να ανακουφίσει τόν ανθρώπινο πόνο. Εθεράπευε δωρεάν τους πένητες και μάλιστα τους έδιδε τα απαραίτητα δηλαδή, τα φάρμακα που χρειάζονταν καθώς και τα χρήματα που είχαν ανάγκη.

Εκτός από την άσκηση της Ιατρικής, ο Ιωάννης Καποδίστριας ανέπτυξε σημαντική επιστημονική και φιλολογική δραστηριότητα. Με δικές του πρωτοβουλίες ιδρύθηκαν στην Κέρκυρα η «Εταιρεία των Φίλων» καθώς και ο «Εθνικός Ιατρικός Σύλλογος» με σημαντικό έργο στους αντίστοιχους τομείς δραστηριοτήτων τους.

Το 1799 κατόπιν σύντομης πολιορκίας οι Ρωσικές δυνάμεις κατέλαβαν την Κέρκυρα. Έτσι, μετά την υπογραφή της συνθήκης της Κωνσταντινουπόλεως στις 21 Μαρτίου του 1800, τα Επτάνησα αναγνωρίστηκαν ως αυτόνομο και ελεύθερο κράτος υπό την επικυριαρχία των Τούρκων. Το νέο όνομα του κρατικού αυτού μορφώματος ήταν «Επτάνησος Πολιτεία». Την διακυβέρνηση ανέλαβαν οι κατά τόπους πρόκριτοι, ενώ το σύνταγμα ονομάστηκε «Βυζαντινόν».

Ο Ιωάννης Καποδίστριας τοποθετήθηκε από τις νέες αρχές του νησιού, στη θέση του αρχιάτρου του ιδρυθέντος νέου στρατιωτικού νοσοκομείου. Η δίχρονη Γαλλική κατοχή στα νησιά του Ιονίου

συνέδραμε τα μέγιστα στη διάδοση των ιδεών της γαλλικής επανάστασης και η κοινωνική αδικία που ασκούσαν κυρίως από τους αριστοκρατικούς κύκλους σε βάρος της συντριπτικής πλειοψηφίας των Επτανησίων, συνέδραμαν τα μέγιστα στην κοινωνική αναταραχή που ξέσπασε λίγο αργότερα.

Τον Αύγουστο του 1800 ξεσπάει εξέγερση στην Κεφαλληνία κατά των «ευγενών». Ο ηγεμόνας της Κέρκυρας Σπυρίδων Θεοτόκης αποστέλλει στην ταραγμένη Κεφαλονιά τον Ιωάννη Καποδίστρια μαζί με τον Νικόλαο Γραδενίγο Σιγούρο. Εκεί, με εύστοχες πρωτοβουλίες ο Ιωάννης Καποδίστριας ομαλοποίησε την κατάσταση και με την πάροδο του χρόνου αποκαταστάθηκε πλήρως η τάξη.

Η εκλεγμένη νέα Γερουσία την 1η Απριλίου του 1803, διόρισε σαν γραμματέα του νεοπαγούς κράτους τον Ιωάννη Καποδίστρια. Δηλαδή, ανέλαβε τα καθήκοντά του ως γραμματεύς Επικρατείας της Επτανησιακής Πολιτείας.

Στις 24 Νοεμβρίου 1803 πεθαίνει ο πρόεδρος της Ιονίου Γερουσίας Σπυρίδων Θεοτόκης και την διακυβέρνηση του Κράτους ανέλαβε ο Ιωάννης Καποδίστριας.

Στις 5 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους η Γερουσία της Επτανησιακής Πολιτείας ψήφισε ομόφωνα το νέο Σύνταγμα. Το σύνταγμα αυτό έχει ιστορική αξία, αφού είναι ο πρώτος μετά την άλωση Καταστατικός χάρτης που ψηφίστηκε ανεμπόδιστα από τους Έλληνες των Επτανήσων. Λίγο αργότερα διαλύεται η Ρωσο-Τουρκική συμμαχία και ο Αλή Πασάς των Ιωαννίνων συγκεντρώνει μεγάλες δυνάμεις με στόχο την κατάληψη της Λευκάδας.

Προκειμένου να αντιμετωπίσει την κρίσιμη αυτή κατάσταση, η Γερουσία ανέθεσε στον Ιωάννη Καποδίστρια την οργάνωση της άμυνας του νησιού.

Στις 8 Ιουλίου του 1807 οι Ρώσοι, αφού προηγουμένως συνήψαν ανακωχή με τους Γάλλους, υπέγραψαν τη συνθήκη του Tilsit. Βάσει της συνθήκης αυτής η Ευρώπη διαμοιράστηκε ανάμεσα στους δύο ηγεμόνες, η δυτική στον Ναπολέοντα και η ανατολική στον τσάρο Αλέξανδρο Α΄.

Στις 27 Μαΐου 1808 ο επικεφαλής του υπουργείου Εξωτερικών της Ρωσίας κόμης Ρομαντζώφ, με μια θερμή επιστολή, η οποία περιείχε το παράσημο του Ιππότη του Τάγματος της Αγίας Άννας, καλούσε τον Ιωάννη Καποδίστρια να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο διπλωματικό σώμα της Ρωσίας. Στις 3 Αυγούστου του 1808 ο Ιωάννης Καποδίστριας ξεκίνησε για την Πετρούπολη της Ρωσίας,

Στις 20 Απριλίου 1809 ο Ιωάννης Καποδίστριας διορίστηκε Σύμβουλος της Επικρατείας προσαρτημένος στο τμήμα εξωτερικών υποθέσεων της Ρωσίας με ετήσιες αποδοχές 3.000 ρούβλια.

Την 1 Αυγούστου 1811 ο Τσάρος Αλέξανδρος Α΄ διόρισε τον Κερκυραίο διπλωμάτη ως Γραμματέα στην πρεσβεία της Βιέννης. Λίγο αργότερα, ο Ιωάννης Καποδίστριας τοποθετήθηκε ως αρχηγός και διευθυντής της Γραμματείας του διπλωματικού τμήματος του ναυάρχου Τσιτσαγκώφ. Έδρα της νέας αυτής υπηρεσίας ήταν το Βουκουρέστι όπου και φθάνει ο Καποδίστριας στις 20 Μαΐου του 1812.

Στις αρχές του 1814 ο Τσάρος ανέθεσε στον Ιωάννη Καποδίστρια μια νέα δύσκολη αποστολή: την επίτευξη της ουδετερότητας και τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας της Ελβετίας, ώστε να μείνει αλώβητη από το γαλλικό δεσποτισμό. Έτσι κατόρθωσε να συνδέσει την Ελβετική ομοσπονδία με τον Συνασπισμό των Μεγάλων Δυνάμεων. Ουσιαστικά ο Ιωάννης Καποδίστριας ίδρυσε και οργάνωσε

την σύγχρονη Ελβετία. Το διοικητικό σύστημα που εισήγαγε τότε, εξακολουθεί και σήμερα να αποτελεί τη βάση του Ελβετικού πολιτεύματος.

Λίγους μήνες αργότερα, κατά τον Οκτώβριο του 1814, ο Ιωάννης Καποδίστριας φθάνει στη Βιέννη σαν εξέχον μέλος της διπλωματικής αποστολής της Ρωσίας για το συνέδριο. Στην Βιέννη, επίσης, με αποκλειστικές πρωτοβουλίες του Ιωάννη Καποδίστρια, ιδρύθηκε η «Φιλόμουσος Εταιρεία». Κύριο μέλημα της προσπάθειας αυτής, ήταν η με κάθε τρόπο οικονομική, υλική και ηθική ενίσχυση των Ελληνοπαίδων, ώστε να αποκτήσουν την παιδεία που επιζητούσαν.

Τελικά, στις 9 Ιουνίου 1815 υπογράφηκαν οι τελικές πράξεις του συνεδρίου της Βιέννης, χωρίς όμως να διευθετηθεί το θέμα των Ιονίων νήσων.

Στις 22 Μαΐου 1815 ο Ιωάννης Καποδίστριας αναχώρησε από τη Βιέννη, ακολουθώντας τον Τσάρο στις πολεμικές επιχειρήσεις κατά του Ναπολέοντα. Μετά την τελειωτική ήττα του Ναπολέοντα τον Ιούνιο του 1815 στο Βατερλώ, ο Ιωάννης Καποδίστριας συνόδευσε τον Τσάρο στο Παρίσι όπου θα διεξάγονταν οι συζητήσεις για το πολιτικό μέλλον της νικημένης Γαλλίας. Στις συζητήσεις που ακολούθησαν έλαμψε εκ νέου το άστρο του Κερκυραίου διπλωμάτη. Με δικές του πρωτοβουλίες η Γαλλία, αν και ηττημένη, έτυχε ήπιας μεταχείρισης και αποτράπηκε η ουσιαστική της διάλυση.

Ο Τσάρος εκφράζοντας την ευαρέσκειά του για τις προσφερθείσες υπηρεσίες του Ιωάννη Καποδίστρια κατά τις συζητήσεις που προηγήθηκαν της υπογραφής της συνθήκης του Παρισιού, τον διόρισε Γραμματέα της αυτοκρατορίας, δηλαδή, Υπουργό Εξωτερικών.

Ο Ιωάννης Καποδίστριας συνόδευσε τον αυτοκράτορα Αλέξανδρο Α' στην Aix-la Chapelle, για να συμμετάσχει στο συνέδριο των ηγεμόνων. Επίσης ο Ιωάννης Καποδίστριας στο ίδιο πάντα συνέδριο κατέθεσε και υπόμνημα/σχέδιο που αντιμετώπιζε ριζοσπαστικά το όνειδος της δουλεμπορίας των Μαύρων.

Τον Οκτώβριο του 1819 ο Ιωάννης Καποδίστριας έφθασε στην Πετρούπολη μετά από απουσία 10 μηνών. Ο Κερκυραίος διπλωμάτης είχε αρκετές επαφές με εκπροσώπους της Φιλικής Εταιρείας που του κόμιζαν επιστολές και τους βοηθούσε έμμεσα χωρίς όμως να εκτίθεται.

Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ του φθινοπώρου του 1820 και τού τέλους της άνοιξης του 1821, ο Ιωάννης Καποδίστριας συμμετείχε στα συνέδρια που έλαβαν χώρα στις πόλεις Troppau και Ljubjana.

Η συνεργασία του με τον Τσάρο στα θέματα που αφορούσαν την Ελλάδα χειροτέρεψε. Από τότε και μετά ο ρόλος του περιορίστηκε στο να ακούει και να μη μιλάει, μέχρι που τον Ιούνιο του 1822 ζήτησε να αποσυρθεί από την ενεργό υπηρεσία. Τελικά, ο Καποδίστριας αναχώρησε από την Πετρούπολη στις 19 Αυγούστου 1822. Γύρω στα τέλη του 1822 ο Ιωάννης Καποδίστριας έφθασε στην Γενεύη.

Η άνοιξη του 1827 σηματοδότησε καταγιστικές εξελίξεις. Η Γ' Εθνική Συνέλευση των Ελλήνων που συνήλθε στην Τροιζήνα, εξέλεξε τον Ιωάννη Καποδίστρια Κυβερνήτη του νεοσύστατου Ελληνικού Κράτους, για μια θητεία διάρκειας επτά ετών.

Ο Τσάρος Νικόλαος χρονοτριβούσε και δεν ενέκρινε αμέσως την παραίτηση του Κερκυραίου διπλωμάτη. Στις 26 Ιουνίου 1827, μετά από πέντε ακροάσεις, ο Τσάρος αποδέχθηκε την παραίτηση του Καποδίστρια.

Έπειτα από επίμονες διαβουλεύσεις στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες για την εξασφάλιση της απαραίτητης υποστήριξης για το ελληνικό κράτος και μετά από αρκετούς ενδιάμεσους σταθμούς ο Ιωάννης Καποδίστριας έφθασε στο λιμάνι της Αγκώνας στις 20 Νοεμβρίου 1827. Τελικά, την 1 Ιανουαρίου 1828 ο Καποδίστριας με τη συνοδεία του, αναχώρησε για την Ελλάδα με την Αγγλική κορβέτα «Warspite» και στις 7 Ιανουαρίου 1828 έφθασε στο λιμάνι του Ναυπλίου, γενόμενος δεκτός με ζητωκραυγές και ενθουσιώδεις εκδηλώσεις από τον λαό.

Ο Καποδίστριας εκλήθη να κυβερνήσει με βάση το Δημοκρατικό Σύνταγμα της Τροιζήνας, αλλά ως οπαδός της πεφωτισμένης δεσποτείας πίστευε ότι τα Συντάγματα και τα Κοινοβουλευτικά Σώματα ήταν πρόωρα για το ασύστατο ακόμα κράτος. Πρέσβευε εις την αρχή του ενός ανδρός, έστω και υπό προθεσμία. Στις 18 Ιανουαρίου 1828 πέτυχε ψήφισμα της Βουλής περί αναστολής του Συντάγματος. Έτσι, κατέστη η μοναδική πηγή εξουσίας, συνεπικουρούμενος από το Πανελλήνιον, ένα συμβουλευτικό σώμα αποτελούμενο από 27 μέλη. Στη σύγκληση μιας νέας Εθνοσυνέλευσης στο άμεσο μέλλον παραπεμπόταν η ψήφιση του νέου Συντάγματος.

Ο νέος Κυβερνήτης έθεσε ως στόχο να βάλει τέλος στις εμφύλιες διαμάχες και επιδόθηκε αμέσως στο έργο της δημιουργίας Κράτους εκ του μηδενός, επιδεικνύοντας αξιοζήλευτη δραστηριότητα. Ίδρυσε την Εθνική Χρηματιστική Τράπεζα με τη βοήθεια του φίλου του ελβετού τραπεζίτη Εϋνάρδου. Ρύθμισε το νομισματικό σύστημα, καθότι ακόμη κυκλοφορούσαν τουρκικά και ξένα νομίσματα εντός της επικράτειας. Στις 28 Ιουλίου 1828 καθιέρωσε ως εθνική νομισματική μονάδα τον Φοίνικα και ίδρυσε Εθνικό Νομισματοκοπείο. Στις 24 Σεπτεμβρίου του ίδιου χρόνου οργάνωσε και την πρώτη ταχυδρομική υπηρεσία.

Ερχόμενος στο Ναύπλιο, ο Καποδίστριας βρήκε την Ελλάδα χωρίς δικαστική οργάνωση. Γνωρίζοντας ότι η απονομή της δικαιοσύνης αποτελεί θεμέλιο για τη δημιουργία μιας ευνομούμενης πολιτείας, ενδιαφέρθηκε προσωπικά για τη δημιουργία δικαστηρίων και τη στελέχωσή τους με το κατάλληλο προσωπικό. Οργάνωσε, ακόμη, τη διοίκηση του κράτους και ίδρυσε Στατιστική Υπηρεσία, η οποία διενήργησε την πρώτη απογραφή.

Αναδιοργάνωσε τις ένοπλες δυνάμεις υπό ενιαία διοίκηση, πετυχαίνοντας αφενός να καταπολεμήσει το κατεστημένο των οπλαρχηγών και αφετέρου να παρεμποδίσει την Οθωμανική προέλαση, όπως έδειξε η Μάχη της Πέτρας, όπου ο ελληνικός στρατός εμφανίσθηκε πειθαρχημένος και συγκροτημένος στην τελευταία μάχη του Αγώνα. Ο Καποδίστριας αντιμετώπισε επιτυχώς την πειρατεία, αναθέτοντας στον ναύαρχο Μιαούλη την καταστολή της. Εφάρμοσε την πρακτική της απομόνωσης (καραντίνας) των κοινοτήτων που πλήττονταν από τις επιδημίες του τύφου, της ελονοσίας και άλλων μολυσματικών ασθενειών. Προσπάθησε να ανοικοδομήσει το κατεστραμμένο εκπαιδευτικό σύστημα της Ελλάδας, ιδρύοντας πολλά αλληλοδιδασκτικά σχολεία, καθώς και το Ορφανοτροφείο της Αίγινας.

Ο Καποδίστριας ενδιαφέρθηκε αποφασιστικά για τη γεωργία, που αποτελούσε τον ακρογωνιαίο λίθο της ελληνικής οικονομίας. Εισήγαγε πρώτος την καλλιέργεια της πατάτας που έγινε από τότε μέρος της καθημερινής διατροφής του Έλληνα.

Οι πολιτικές κινήσεις του Καποδίστρια προκάλεσαν τη δυσαρέσκεια, τόσο των οπαδών του συνταγματικού πολιτεύματος, όσο και των προκρίτων και των ναυτικών. Η αίγλη που τον περιέβαλε άρχισε να διαλύεται. Η αδυναμία ικανοποίησης όλων των αιτημάτων, σε συνδυασμό με την καθυστέρηση διεξαγωγής των εκλογών, έδωσαν την αφορμή για το σχηματισμό ισχυρής αντιπολίτευσης κατά του Κυβερνήτη.

Οι Μανιάτες αρνούσαν να πληρώσουν τους φόρους προς την κεντρική εξουσία και στασίασαν με τη σειρά τους, ενώ μοιραία στάθηκε η αντιπαλότητα του Καποδίστρια με τους Μαυρομιχάληδες, την ισχυρότερη οικογένεια της Μάνης. Τον Φεβρουάριο του 1831 ξέσπασε μεγάλη αντικαποδιστριακή ανταρσία στη Μάνη. Η κυβέρνηση έθεσε υπό επιτήρηση τους Κωνσταντίνο και Γεώργιο Μαυρομιχάλη στο Ναύπλιο.

Έτσι, το πρωί της Κυριακής της 27ης Σεπτεμβρίου 1831, ενώ ο Καποδίστριας μετέβαινε στο ναό του Αγίου Σπυρίδωνος για να παρακολουθήσει τη Θεία Λειτουργία, συνάντησε τους Γεώργιο και Κωνσταντίνο Μαυρομιχάλη, οι οποίοι, αφού τον χαιρέτησαν, τον προσπέρασαν και στάθηκαν δεξιά και αριστερά της στενής εισόδου του Ιερού Ναού. Εισερχόμενος στην Εκκλησία ο Ιωάννης Καποδίστριας, δέχθηκε πυροβολισμούς και από τους δύο δολοφόνους.

Ο Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης εφονεύθη επί τόπου από τους προστρέξαντες, οι οποίοι κυριολεκτικώς τον λυντσάρισαν. Ο Γεώργιος Μαυρομιχάλης ζήτησε προστασία στη Γαλλική Πρεσβεία. Κατόπιν επιμόνου απαιτήσεως του συγκεντρωμένου πλήθους, που απείλησε ότι θα κάψει την πρεσβεία, ο αντιπρεσβευτής βαρόνος Ρουάν τον παρέδωσε στις αρχές. Ο Γεώργιος Μαυρομιχάλης καταδικάστηκε σε θάνατο από στρατοδικείο και θανατώθηκε δια τουφεκισμού το πρωί της 10ης Οκτωβρίου 1831.

Έτσι τερματίστηκε η ζωή και το έργο του Ιωάννη Καποδίστρια. Οι συνέπειες από τον βίαιο τερματισμό της ζωής αυτής της εξέχουσας φυσιογνωμίας, βαρύνουν ακόμη και σήμερα δυσμενώς την χώρα μας, αφού έκτοτε δεν έχει αναδειχθεί άλλη πολιτική προσωπικότητα που να συγκεντρώνει τέτοιες αρετές: Τιτάνιο έργο, απaráμιλλη αυταπάρηση, πολιτική οξύνοια, διπλωματική διορατικότητα, ψυχική ευγένεια, εσωτερική καλλιέργεια, υψηλό παιδαγωγικό ιδεώδες, αταλάντευτη πρόσδεση στην ορθόδοξη πίστη.

Στη θέση του δολοφονημένου Ιωάννη Καποδίστρια διορίστηκε για μικρό διάστημα ο αδερφός του Αυγουστίνος. Η χώρα είχε βυθιστεί στο χάος και την αναρχία και οι «προστάτιδες δυνάμεις» βρήκαν την ευκαιρία να εγκαθιδρύσουν βασιλεία, φοβούμενες την επικράτηση ενός φιλελεύθερου κινήματος.

Πηγές βιογραφικού: kapodistriais.info, sansimera.gr

Πηγή: alexpolisonline.com